

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3925** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ. бр. 33/05.04.2013 г.).

Делото пред АССГ е по жалба на С. Н. К. от [населено място] срещу Решение № Ж-227/17.04.2018г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх. №Е-03-04-4/18.12.2017 г., подадена от С. Н. К. срещу [фирма], и е образувано след връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ с Решение №4850/24.04.2020 г. по адм.д. №4666/2019 г. на ВАС, Трето отделение. В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят С. Н. К., редовно призован не се явява, не се представлява.

Ответната страна-КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Заинтересованата страна- [фирма], редовно призована, не се явява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на [чл. 168 АПК](#), за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Физическото лице С. Н. К. като клиент, ползвател на мрежата на [фирма] е бил снабдяван по нея с електрическа енергия: клиентски номер [ЕГН], ИТН 1341034, електромер с фабричен номер № 4755164 за обект: „апартамент“, намиращ се в [населено място], [улица].

На 30.04.2013 г., на основание чл.10, т. 3 и на чл.35, ал.1 от ОУ на [фирма], е извършена подмяна на СТИ с фабричен номер № 4755164, отчитащо консумираната електрическа енергия на обект с ИТН № 1341034, с електромер с фабричен № 3263421. Съставен е Протокол за монтаж/подмяна на средства за измерване от 30.04.2013 г.

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на С. К., подадена пред Министерство на правосъдието на 18.12.2017г., от където била препратена по компетентност на КЕВР. Жалбата на К. е във връзка възникнал между него и [фирма] потребителски спор, относно издадени фактури за потребление на електрическа енергия на стойност 69.30 лв. за периода от 04.03.2010г. до 30.04.2013г. Твърди, че в жилището му има друг електромер, чиито показания сочат, че към спорния период, както и към настоящия момент не се ползва електрическа енергия.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание [чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката](#), е изпратила жалбата на енергийния оператор по компетентност и за отговор по постъпилата жалба.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“ на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-291 от 11.04.2018 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 63 от 17.04.2018 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С решение № Ж-277 от 17.04.2018 г. на КЕВР на основание [чл. 22, ал., ал. 1 вр., ал. 5 и, ал. 7 от Закона за енергетиката](#) и [чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката](#) е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-03-04-4/18.12.2017г, подадена от С. Н. К. срещу [фирма]. Комисията е установила, че жалбоподателят е клиент с № 1341034 и електромер № 3263421 за обект - апартамент, намиращ се в [населено място], [улица], ап.1. Установено е, че на 30.04.2013г. сътрудници на дружество [фирма] са извършили подмяна на средството за търговско измерване с фабричен № 4755164, отчитащо консумираната ел.енергия на обект с ИТН 1341034, с електромер с фабричен № 3263421. Установено е, че демонтираният електромер до демонтирането му, е работил с метрологични и технически характеристики, отговарящи на неговия тип. Комисията е формирала изводи, че за проверявания период 15.04.2010г.-30.04.2013г. измерването на електрическата енергия е извършвано съобразно изискванията на ЗЕ чрез технически изправен електромер. КЕВР е посочила, че за да вземат показанията на „контролния „ електромер и да се фактурира по тях

изразходваното количество ел. енергия, контролният електромер трябва да отговаря на определени изисквания, посочени в решението и да се установи отклонение повече от 3% от показанията на търговския електромер. Решаващият извод на КЕВР е, че [фирма] е спазило разпоредбите на нормативната база, извършило е проверка и не били установени нередности.

Междувременно, С. Н. К. е предявил иск против [фирма] за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от общо 69.30 лв, от които 50.30 лв недължимо платена сума за изразходена електрическа енергия за периода от 15.04.2010 г. до 30.04.2013 г. и 19 лева - такса за възстановяване на електричеството за обект - жилище, находящо се в [населено място], [улица], вх. А и клиентски номер [ЕГН]. С Решение № 2901/29.09.2016 по гр.д. № 14241/2015 на Пловдивския районен съд, оставено в сила с Решение № 331/27.03.2017 по гр.д. № 2940/2016 г. по описа на Пловдивския окръжен съд, иска е отхвърлен.

Видно от справка от Агенция по вписванията, Служба по вписванията [населено място], изх. № 521/18.03.2016 г. на името на С. Н. К. с ЕГН: [ЕГН] за периода 08.07.1991 г. до 14.01.2015 г., в същата са отразени продажби на недвижими имоти. Видно от приложените нотариални актове, на 22.10.1997 г. е извършена покупко-продажба с НА № 174, том 68, дело 16986/1997, с който А. Н. П. продава на брат си С. Н. К. жилищен апартамент, находящ се в [населено място], [улица]. На 11.12.2003 г. с НА за продажба на недвижим имот № 137, том VI, рег.№ 9392, дело № 997/2003 Г. (книга прехвърляния вх.рег. № 50/11.12.2003 г., Т. 61, № 167/2003 г. вид дело Нотариално дело /г. Дв.вх.рег. № 21372/11.12.2003 г.) С. Н. К. с ЕГН: [ЕГН], продава на А. Н. П. с ЕГН: [ЕГН] жилищен апартамент, находящ се в [населено място], [улица] "А".

Видно от заключението на СТЕ, ведно с допълнението: „Контролният електромер“ подлежи на първоначална и последваща проверка по реда на Закона за измерванията, Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол и Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на средствата за измерване (чл.41 от П.). Изграждането и експлоатацията на контролното измерване се съгласува с оператора на съответната мрежа (чл.52, ал.1 от П.). Когато „Контролният електромер“ отговаря на законовите изисквания и в случай на установяване на отклонение повече от 3% от показанията на търговския електромер, двете измервателни системи се проверяват по Закона за измерванията и при установена грешка в търговския електромер, се вземат показанията на контролният електромер за изчисляване на дължимата сума (чл.31, ал.3 от ОУ на ЕР Юг, във връзка с чл.45, ал.3 от П.). Този електромер т.н. от ищеца „личният ми електромер“ няма качество на „Контролен електромер“. Вещото лице не може да отговори по отношение на годност и точност на т.н. „Контролен електромер“. За да се отговори дали съвпадат показанията на СТИ и „Контролният електромер“ е трябвало същите да бъдат отчитани едновременно и записвани в нарочен дневник. Според експерта показанията на СТИ са дадени в таблицата при демонтажа на електромер с фабричен № 4755164 и при монтажа на електромер с фабричен № 3263421 на 30.04.2013 г., но тези показания не могат да бъдат съпоставени, сравнявани, с показанията на „Контролният електромер“, доколкото те не са отчитани никога и няма данни за „показание ново“ и „показание старо“, което да формира т.н. „разлика“, даваща количеството електроенергия, която се/ще се фактурира. И в случай на установяване на отклонение повече от 3% двете измервателни системи да се проверят по Закона за измерванията, като при установена

грешка в търговския електромер, да се вземат показанията на контролния електромер за изчисляване на дължимата сума (чл.31, ал.3 от ОУ на ЕР Юг, във връзка с чл.45, ал.3 от П.). Т.е. вещото лице заключава, че не могат да съвпадат показанията на двата електромера, а могат евентуално да съвпадат количествата електрическа енергия, отчетени от фактурите за СТИ и нарочния дневник за „Контролния електромер“, като количествата се получават като разлика в показанията между „новия“ и „стария“ отчет на двата електромера за всеки месец от процесния период, а такива данни липсват. Според вещото лице, показанията на демонтирания електромер с фабричен № 4755164 са Ia: 000168 kWh - нощна тарифа и На: 000848 kWh - дневна тарифа. Количествата потребена електрическа енергия за процесния период е общо 203 kWh електроенергия по дневна тарифа и общо 43 kWh електроенергия по нощна тарифа. „Електромер № 3263421 е подменен във връзка с преминаване на мястото на потребление към дистанционен отчет, а не по причина „последваща проверка“, като на адреса е монтирано друго средство за търговско измерване №[ЕИК] А. 1Ф2Т220V5/80А на 04.07.2016 г., позволяващо дистанционно отчитане“. Захранването на обект с измервателна точка номер (ИТН) 1341034 е преустановено на 08.11.2016 г. на основание чл.123 от Закона за енергетиката (ЗЕ), поради неплатени задължения по четири фактури на обща стойност 8.25 лв., отписани по давност на 31.08.2018 г. Електромер № 6135929 не е отчитан след монтажа на електромер № 4755164 (23.04.2007 г.), защото не е търговски, нито е контролен. Собственикът на електромера отговаря за изправността му, в случая клиента (електромерът не е собственост на [фирма] (ЕР Юг)). Вещото лице е приложило като част от СТЕ Протокол от 30.04.2013 г. за монтаж/подмяна на електромер с фабричен № 4755164 и подмяната му с електромер № 3263421. От отговорите на ЕР Юг по запитване от вещото лице, с писмо изх.№ 8871946-1-6/10.09.2020 г., част от СТЕ заедно с ОУ, се установява, че „Електромер № 4755164 е преминал последваща проверка на 22.05.2013 г., с валидност до края на 2019 г..

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в срока по [чл. 149, ал. 1 АПК](#) и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-227/17.04.2018 г. е постановено от компетентен орган в рамките на очертаната му от [Закона за енергетиката /ЗЕ/](#) материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл.120 от Закона за енергетиката, електрическата енергия, доставяна до крайни клиенти, се измерва от средства за търговско измерване, собственост на оператора на електроразпределителната мрежа, разположени до или на имотната граница на Клиента, включително на фасадата на сградата (чл.27, т.1 от ОУ). В процесния казус измерването на електрическата енергия за оспорения от клиента период 15.04.2010 - 30.04.2013 г. е извършено съобразно изискванията на ЗЕ и ОУ чрез технически изправен електромер.

Действащите общи условия през процесния период са Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на [фирма], одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-13/10.05.2008 г. Съгласно Общите условия /ОУ/ „СТИ“ (Средства за търговско измерване) - са технически средства за измерване, които имат определени

метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване на величините при продажбата на електрическа енергия, самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства.

Към процесния период са били в сила и Правила за измерване на количеството на електрическа енергия /П./ отменени с Решение № 1500 от 2017г. на ВАС. Когато „Контролният електромер“ отговаря на законовите изисквания и в случай на установяване на отклонение повече от 3% от показанията на търговския електромер, двете измервателни системи се проверяват по Закона за измерванията и при установена грешка в търговския електромер, се вземат показанията на контролния електромер за изчисляване на дължимата сума (чл.31, ал.3 от ОУ на ЕР Юг, във връзка с чл.45, ал.3 от П.). В ДР на П. (отм.) се съдържа дефиниция за „Търговски електромер“ - основна съставна част на всяка измервателна система, която осигурява измервателна информация за търговски цели. Съгласно П. „Контролен електромер“ е електромер, различен от търговския и служещ за източник на информация в определени случаи. За да се приемат показанията на т.н. „Контролен“ електромер и да се фактурира по тях използваното количество електрическа енергия, е необходимо електромерът да отговаря на изискванията, посочени в чл.18, ал.1 П. /отм./ „Контролният електромер“ подлежи на първоначална и последваща проверка по реда на Закона за измерванията, Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол и Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на средствата за измерване (чл.41 от П. /отм./). Изграждането и експлоатацията на контролното измерване се съгласува с оператора на съответната мрежа (чл.52, ал.1 от П. /отм./). Контролното измерване се изгражда в мястото на търговското измерване, като се осигуряват същите условия на околната среда (чл.52, ал.4 от П. /отм./). Използването на данните на контролното измерване се уреждат със споразумение между страните (чл.52, ал.6 от П./отм./).

По делото няма спор по фактите, че в жилище в [населено място] ул. А. I“ № 10, абонатен номер И. 1341034 е била извършена подмяна на средството за техническо измерване на електрическата енергия, като е бил демонтиран електромер с фабричен № 4755164 и монтиран друг с № 3263421, удостоверена с констативен протокол на 30.04.2013г.

От приетата по делото СТЕ в цялост, която се кредитира от съда като компетентно изготвена, при използване на специални знания, се потвърждава, че демонтираният електромер, собственост на [фирма], № 4755164 е с показания: Ia - 000168 kWh и I. - 000848 kWh. Тип на електромера - „А.“ 10/60 А. Като причина за монтажа/демонтажа е отбелязано ръчно: „Последваща проверка“. Демонтираният електромер с фабричен номер 4755164 е монтиран на клиента С. Н. К. на 23.04.2007 г. и до 30.04.2013 г. е преминал съответните проверки /последващи/ на еднофазните електромери на всеки 6 години. Този електромер е бил монофазен, индукционен (механичен), с два брояча-дневна/нощна и е с директно измерване -10/60 А. Началните показания на монтирания на 30.04.2013 г. електромер № 3263421 са: U - 0003547 kWh и Па - 006353 kWh. Тип на електромера - „А.“ 10/60 А, монофазен, индукционен 10/60 А и като такъв в Списъка за определяне на периодичността на последващи проверки на средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, приет със Заповед № А-441 на Председателя на ДАМТН от 13.10.2011 г. попада в групата на електромерите, които подлежат на последващи проверки на всеки 6 години. Този електромер е демонтиран на 04.07.2016 г. с крайни показания: нощна - 3563 kWh и дневна - 6386 kWh, т.е. за

периода от 30.04.2013 г. до 04.07.2016 г., повече от 3 години и 2 месеца била потребена електрическа енергия: нощна - 16 kWh и дневна - 33 kWh, общо 49 kWh. Електромер № 3263421 е подменен във връзка с преминаване на мястото на потребление към дистанционен отчет, като на адреса е монтирано друго средство за търговско измерване №[ЕИК] А. 1Ф2Т220\5/80А на 04.07.2016 г., позволяващо дистанционно отчитане.

На 08.11.2016 г. абонатът е отново прекъснат от Е. на [фирма] за неплатено задължение към търговеца на електроенергия.

Към настоящия момент С. Н. К. пребивава в дом за стари хора „Св. В. Велики“ в [населено място], [улица], като същият уточнява, че от 2010 г. се намира там.

От доказателствата по делото обаче, се установява, че 11.12.2003 г. с НА за продажба на недвижим имот № 137, том VI, рег.№ 9392, дело № 997/2003 Г. (книга прехвърляния вх.рег. № 50/11.12.2003 г., Т. 61, № 167/2003 г. вид дело Нотариално дело /г. Дв.вх.рег. № 21372/11.12.2003 г.) С. Н. К. с ЕГН: [ЕГН], продава на А. Н. П. с ЕГН: [ЕГН] жилищен апартамент, находящ се в [населено място], [улица] “А“. В тази връзка следва да се има предвид, че партидите за ток (клиентски номер) се откриват на името на собственика, а не на имота. Те са за имота, но са задължение на лицето. Задължение на всеки нов собственик е в 30 дневен срок от придобиването на имота, да уведоми Е. за настъпилата промяна като подаде молба за извършване на услуга „Смяна на партида“ и документ, удостоверяващ правото на собственост (нотариален акт или друг документ). Съгласно чл.5, ал.1 от Общите Условия (ОУ) на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на [фирма], одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-014 от 10.05.2008 г.: „Правата и задълженията на Клиента - потребител на електрическа енергия може да се упражняват и от друго лице при условие, че собственикът или титулярът на вещното право на ползване на имота е заявил своето изрично писмено съгласие пред Е. ЕР или пред нотариус с нотариална заверка на подписа, това лице да бъде потребител на електрическа енергия в неговия имот за определен срок, като в този случай собственикът или титулярът на вещното право на ползване е солидарно отговорен за задълженията на Клиента към Е. ЕР заедно с лицето, за което е дал съгласие да бъде потребител на електрическа енергия на границата на имота. Заложеното в чл.8, т.9 от ОУ задължава клиента да уведоми писмено Е. ЕР в 30 дневен срок за всяка настъпила промяна на подадените от него данни и обстоятелства отнасящи се, но неизчерпващи се с име, адрес, собственост на обекта, промяна предназначението на обекта (стопански/битов), наложени временни ограничения върху ползването на обекта, договори за отдаване под наем или учредени вещни права на ползване, което не се установи да е сторено. Потвърждава се от заключението на СТЕ, че през целия период от 15.04.2010 г. до 30.04.2013 г. е налице отчитане с годно и сертифицирано СТИ № 4755164, преминало през всички изискуеми от закона проверки и разполагащо с всички налични знаци, които отразяват неговата валидност. Не се установява да е извършвано манипулиране на този електромер, което води до извод, че отчетената през процесния период, ползвана в този обект електрическа енергия,

е точна.

Вещото лице е установило /въз основа на 36 броя фактури, издадени от ответното дружество за процесния обект/, че за периода от 15.04.2010 до 30.04.2013 г. на ищеца са начислени общо 203 kWh електроенергия по дневна тарифа и общо 43 kWh електроенергия по нощна тарифа, които са на обща стойност 44.25 лева, както и 5.96лв, представляващи лихви за забавени плащания и 19 лева, представляваща такса за възстановяване на електрозахранването. За същия период отчетената електроенергия, нощна тарифа е 0 kWh, а за останалия период средно месечно е 1.65 kWh. Същевременно по дневната тарифа, отчетената електроенергия средно месечно е 5.64 kWh, като има отчетени месечни стойности от 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 kWh, както и една стойност от 42 kWh за периода 16.10.2012- 15.11.2012 г. Тези стойности на потребена електроенергия са отчетени от СТИ, фабричен № 4755164 и остойностени от [фирма].

По изложените по- горе съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което е прекратена преписката по жалбата на С. Н. К., поради което жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, следва да се възложат в тежест на жалбоподателя разноските по делото в размер на 1 483.00лв., представляващи възнаграждение на вещото лице за СТЕ.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК](#), Административен съд - София - град, III-то отделение, 73- ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. К. от [населено място], общ. П., [улица] вх.А срещу решение № Ж-227/17.04.2018г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА С. Н. К., ЕГН-[ЕГН] да заплати по сметка на АССГ разноските по делото в размер на 1 483.00лв., представляващи възнаграждение на вещото лице.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: